

delse af den almindelige Afstandsbestemmelse i § 1 af den Grund lod sig forsvare. Derimod er det udenfor Tvivl, at der med flere af de Brug, som Udvalget har foreslaaet optagne under denne §, ikke er forbunden nogen usædvanlig Brandfare, medens dette i høi Grad gjælder om nogle, der ikke ere blevne nævnte, t. Ex. Spritfabrikker o. desl. Naar der sees hen til de Omstændigheder, der ordentligviis bestemme Valget af Byggeplads til Opførelsen af Bygninger til de omhandlede Brug, kan det vel være, at der ikke hyppigt vil blive opført slige Bygninger fra Nøt af paa Landet, og at det saaledes kunde være forbunden med mindre Betænkelighed at optage den af Udvalget foreslaaede nye Paragraf. Men den Indskrænkning i Byggefriheden, som de Vedkommende derved vilde paabrydes, vilde dog altid være saa meget mere besværlig og saa meget mindre begrundet, som den ikke er nødvendig, og den større Sikkerhed, som man derved har villet opnaae, vil meget lettere og paa en mere naturlig Maade opnaaes igjennem Forskrifter om slige Bygningers Indretning.

ad § 5.

Skjøndt den i denne § indeholdte Regel følger af sig selv, er det dog anseet rettest, at den udtrykkelig blev udtalt, ligesom det allerede stete i den af Landstinget vedtagne § 12.

ad § 6.

Den i denne Paragraf indeholdte Regel følger ligeledes af sig selv, naar Lovens Bestemmelser i § 1 ikke skulle blive aldeles illusoriske. Cfr. § 10 i det ovennævnte af Landstinget vedtagne Udkast.

ad § 7.

Følge Plakat af 8de Decbr. 1809 og 22de April 1817 maa et afbrændt Sted, som har ligget indenfor den lovbestemte Afstand fra andre Steder, ikke paany opføres paa Brandtomten, men skal udflyttes. Da det ved Erfaringen tilstrækkelig er godtgjort, hvor ødelæggende Udebrand er paa Landet, naar den udbræder i tætbebyggede Byer, er det fundet nødvendigt i Loven at optage den Bestemmelse, at naar det Sted, som ikke ligger i den i § 1

bestemte Afstand fra Nabostederne, helt afbrænder, maa det ikke paany opføres paa samme Plads, med mindre de ved nærværende Lov foreskrevne Regler, angaaende den ved Afstanden betingede Bygningsmaade, derved blive fyldestgjorte, eller det helt igjennem opføres af Grundmur og belægges med uldfast Tag, samt, hvor det er fornødent, forsynes med en Brandmur ud imod Nabobygningen. Cfr. §§ 8 og 9 i det nævnte Udkast.

ad § 9.

Den i denne Paragraf optagne Forskrift, der svarer til Landstingets § 21, tør forudsættes at være tilstrækkeligt motiveret, naar her henvises til, hvad Erfaringen viser, at Brandfaren er større i de Bygninger, hvor der findes et forsvaret tag Loft over de Steder, hvor der særdes med Ild og Lys, end hvor saadant findes.

ad § 10.

De i denne Paragraf indeholdte Regler stemme i det Væsentlige med den af Landstinget vedtagne § 18 og med de tilsvarende Bestemmelser i Bygningsloven for Kjøbstæderne af 30te Decbr. 1858 med de paa Grund af de stedlige Forholds Forskjellighed fornødne Lempelser.

ad § 11.

I det Rigsdagen forrige Aar forelagte Udkast var der i §§ 14—16 optaget meget detaljerede Bestemmelser om Opførelsen og Indretningen af Skorstensrør, svarende til den af Landstinget tidligere vedtagne § 17. Efterat Bygningsloven for Kjøbstæderne er emaneret, er det forekommet Ministeriet, at hele dette Forhold passende kan ordnes paa samme Maade som i den nyse nævnte Lov, til hvilken de her foreslaaede Bestemmelser derfor slutte sig, idet man dog har troet at burde bibeholde den i det forrige Udkasts § 14 foreslaaede og af Landstinget tidligere bifaldte Bestemmelse, at Skorstensrør, der gaae igjennem Rum, der benyttes til Opbevaring af Foder o. desl., skulle være omgivne med en Traehugning; en Fordring, som Udvalget i Folkethinget havde fravaadet, men som efter almindelige Sagtægter maa ansees vel begrundet og antages ikke at kunne medføre nogen saadan Ulempe,